SPECTACOLUL STILISTIC

(Daniela Caraman Fotea, 1 martie 2009)

Un serial despre formațiile muzicale ale Radio-ului: șapte, asemeni simbolului artelor. Voci avizate afirmă de bune decenii și recunosc drept o „perlă” a coroanei media aceste complexe nuclee artistice, fiecare acoperind un domeniu reprezentativ, fără a ocoli popularitatea, divertismentul, derulând istorii bogate, care oferă privilegiul unui SPECTACOL STILISTIC.

Eficiența stagiunilor construite în timp, cunoaște o creștere, datorată conceptual, lui Nicolae Costin – Director al Formațiilor Radio; manager asigurând organizarea activității, lider, conducător ascultat și urmat liber consimțit de colaboratorii săi (și) artistici.

Către cine se îndreaptă magnificul efort interpretativ? beneficiarul concret – publicul din sălile Radioului. Se știe: între scenă și spectatori există o legătură ombilicală. Lipsa de exigență față de public conduce la scăderea pretențiilor acestuia. Evident, valabilă fiind în feed back și versiunea pozitivă. Confirmarea? Aplauzele, „cartea de vizită muzicală a unui oraș”, spunea Anatol Vieru, cele incompetente fiind grave, stânjenitoare. În sala Radio nu se aplaudă, de regulă, între părțile lucrărilor; spiritul meu conservator este mulțumit de păstrarea uzanțelor; nu mi-ar plăcea o întrerupere a discursului emoțional al artistului. La radio, publicul nu numai că este educat în maniera disciplinei de concert, dar este și fidel. Cine este acest personaj?

Am stat de vorbă cu doamna Cristina Vasiliev, casiera Sălii Radio, pe post încă din 1990. Am aflat: există peste 300 de abonați la concertele Formațiilor Radio. E bine cred: abonamentele la concert constituie încă, o componentă de blazon. Persoane singure, cupluri, familii cu copii își păstrează cu regularitate opțiunea pentru Radio: mulți au migrat către Radio, devenind constant spectatori la concertele orchestrelor academice, la recitalurile soliștilor. Consideră ambianța mai primitoare, repertoriul mai pe placul lor, spunea Cristina. Mi s-au oferit și câteva nume, absolut aleator: Doamnele Leopoldina Dumitru, Ileana Șerbănescu, mamă cu fiicele, Dumitru Bălan: cunoscuta Alexandrina Halic cu soțul, familia Dimitriu – fostul Președinte al Radioului și fratele domniei sale. Cu toții, vin din vreme pentru reînnoire, constata Doamna Vasiliev, pentru a nu rata abonamentul pe aceleași și aceleași locuri preferate de ani de zile. Frumos, nu?

Mi-a spus că adeseori, „clienții” ei, melomanii, pe care îi consideră o mare familie, îi vorbesc despre calitatea, despre frumusețea concertelor pe care doresc să le asculte: fiind mulțumiți și de oferta financiară a biletelor. Pentru abonament de 75 de lei să asculți splendori ale muzicii, nu întâlnești nicăieri în lume.

Rareori, concerte fără prezența criticii muzicale: cu mic cu mare, cu tineri și mai puțin tineri; iată, Dl. Costin Popa îmi spunea că merge la Studioul de concerte din primele momente ale dării în funcțiune...

Doamna Madlen Voicu distinsa melomană, nelipsită din loja de protocol a Studioului, este o podoabă a concertelor; la fel, are prezență de la momentul inaugurării sălii. Este interesată – îmi spunea, mai ales de tinerii interpreți pe care îi susține material prin Fundația Internațională „Ion Voicu“. O preferă, o apreciază pe Dana Borșan, ca mozartiană.

Călinescu cerea criticii literare să se ocupe nu doar de opere izolate, ci de literaturi întregi; regăsesc ideea în amplele cicluri muzicale oferite de formațiile Radio concepute fie pentru aniversări, fie pe teme dibaci puse în pagină, în Festivaluri organizate. Sunt preferatele publicului care are de unde alege: oferta Formațiilor Radio este bogată și atractivă. Pe lângă repertoriul academic, concertele de folclor organizate de Eugenia Florea, serialele pop ale lui Titus Andrei făceau neîncăpător studioul Mihail Jora.

Publicul Radio-ului este răsfățat și respectat. Gândindu-mă și la cel din eter imposibil de cuantificat, se poate și trebuie apreciată responsabilitatea față de identitatea națională pe care o poartă și o slujesc Formațiile Muzicale ale Radioului, definit cum spuneam și altă dată, drept cel de al cincilea punct cardinal pentru cultura Euterpei și nu numai.

În Sala Radio am învățat (și se continuă), să iubim și muzica românească. Capitolul fiind perfectibil.

Așadar, publicul aplaudă. Mă alătur și eu marelui personaj nevăzut al spectacolului stilistic.